

Neviim (prophètes) - Livre de Samuel I

Chapitre 14

- 14,1 ויהי היום, ויאמר יונתן בן-שאול אל-הנער נשא כליו, לכה ונעבדך אל-מצב פלשתים, אשר מעבר הליז; ולאביו, לא הגיד.
 14,2 ושאול, יושב בקצה הגבעה, תחת הרמון, אשר במגרון; והעם אשר עמו, כשש מאות איש.
 14,3 ואתיה בן-אחטוב אחי איכבוד בן-פינחס בן-עלי כהן יתוה, בשלו--נשא אפוד; והעם לא ידע, כי הלך יונתן.
 14,4 ובין המעברות, אשר בקש יונתן לעבר על-מצב פלשתים--שן-הסלע מהעבר מזה, ושן-הסלע מהעבר מזה; ושם האחד בוצץ, ושם האחד סנה.
 14,5 השן האחד מצוק מצפון, מול מכמש; והאחד מגב, מול גבע. {ס}
 14,6 ויאמר יהונתן אל-הנער נשא כליו, לכה ונעבדך אל-מצב הערלים האלה--אולי יעשה יתוה, לנו: כי אין ליתוה מעצור, להושיע ברב או במעט.
 14,7 ויאמר לו נשא כליו, עשה כל-אשר בלבבך; וטה לך, הגני עמך כלבבך. {ס}
 14,8 ויאמר, יהונתן, הנה אנחנו עברים, אל-האנשים; ונגליו, אליהם.
 14,9 אם-כה יאמרו, אלינו, דמו, עד-הגיענו אליכם--ועמדנו תחתיו, ולא נעלה אליהם.
 14,10 ואם-כה יאמרו עלו עלינו, ועליו--כי-נתנם יתוה, בידנו: וזה לנו, האות.
 14,11 ויגלו שניהם, אל-מצב פלשתים; ויאמרו פלשתים--הנה עברים וצאים, מן-החרים אשר התחבאו-שם.
 14,12 ויענו אנשי המצבה את-יונתן ואת-נשא כליו, ויאמרו עלו אלינו, ונודיעה אתכם, דבר; {פ} ויאמר יונתן אל-נשא כליו, עלה אחר--כי-נתנם יתוה, ביד ישראל.
 14,13 ויעל יונתן, על-ידו ועל-רגליו, ונשא כליו, אחריו; ויפלו לפני יונתן, ונשא כליו ממותת אחריו.
 14,14 ויתהי המכה הראשונה, אשר הכה יונתן ונשא כליו--כעשרים איש: כבציו מענה, צמד שדה.
 14,15 ויתהי חרדה במחנה בשדה, ובכל-העם--המצב והמשחית, חרדו גם-המה; ותרגזו הארץ, ויתהי לחרדת אלהים.
 14,16 ויראו הצפים לשאול, בגבעת בנימן; והנה ההמון במוג, וילך להלם. {פ}
 14,17 ויאמר שאול, לעם אשר אתו, פקדו-בא וראו, מי הלך מעמנו; ויפקדו, והנה אין יונתן ונשא כליו.
 14,18 ויאמר שאול לאתיה, הגישה ארון האלהים: כי-היה ארון האלהים, ביום ההוא--ובני ישראל.
 14,19 ויהי, עד דבר שאול אל-הכהן, והקמון אשר במחנה פלשתים, וילך הלור ורב; {פ} ויאמר שאול אל-הכהן, אסף ידך.
 14,20 וישעק שאול, וכל-העם אשר אתו, ויבאו, עד-המלחמה; והנה היתה חרב איש, ברעהו--מהומה, גדולה מאד.
 14,21 והעברים, היו לפלשתים כאתמול שלשום, אשר עלו עמם במחנה, סביב; וגם-המה, להיות עם-ישראל, אשר עם-שאול, ויונתן.
 14,22 וכל איש ישראל המתחבאים בהר-אפרים, שמעו, כי-נסו, פלשתים; וידבקו גם-המה אחריהם, במלחמה.
 14,23 ויושע יתוה ביום ההוא, את-ישראל; והמלחמה--עבדה, את-בית און.
 14,24 ואיש-ישראל נגש, ביום ההוא; ויאל שאול את-העם לאמר, ארור האיש אשר-יאכל לחם עד-הערב ונקמתי מאיבי, ולא-טעם כל-העם, לחם. {ס}
 14,25 וכל-הארץ, באו ביער; ויהי דבש, על-פני השדה.
 14,26 ויבא העם אל-היער, והנה הלך דבש; ואין-משיגו אל-פיו, כי-ירא העם את-השבעה.
 14,27 ויונתן לא-שמע, בהשביע אביו את-העם, וישלח את-קצה המטה אשר בידו, ויטבל אותה ביערת הדבש; וישב ידו אל-פיו, ותראנה (ותאקנה) עיניו.
 14,28 ויען איש מהעם ויאמר, השבע השביע אביך את-העם לאמר, ארור האיש אשר-יאכל לחם, היום; ויער, העם.
 14,29 ויאמר, יונתן, עכר אבי, את-הארץ: ראו-בא, כי-ארו עיני--כי טעמתי, מעט דבש הזה.

1 Histoire pour Chabbath, Tome 1 (Binyamin Benhamou)

Les plus passionnantes histoires racontées par Binyamin Benhamou, enfin en livre !

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

- 14,30 אף, כי לוא אכל אכל היום העם, משלל איביו, אשר מצא: כי עתה לא-נרבתה מכה, בפלשתים.
- 14,31 ויבו ביום ההוא, בפלשתים, ממכמש, אילנה; ויעף העם, מאד.
- 14,32 ויעש (ויעט) העם אל-שלל (השלל), ויקחו צאן ויבקר ויבני בקר וישחטו-אֶרְצָה; ויאכל העם, על-הדם.
- 14,33 ויגידו לשאול לאמר, הנה העם חטאים ליהוה לאכל על-הדם; ויאמר בגדתם, גלו-אלי היום אכן גדולה.
- 14,34 ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו, ושחטתם בזה ואכלתם, ולא-תחטאו ליהוה, לאכל אל-הדם; ויגשו כל-העם איש שורו בידו, הלילה-וישחטו-שם.
- 14,35 ויבן שאול מזבח, ליהוה; אתו החל, לבנות מזבח ליהוה. {פ}
- 14,36 ויאמר שאול ונדה אחרי פלשתים לילה ונבזה בהם עד-אור הבקר, ולא-נשארו בהם איש, ויאמרו, כל-הטוב בעיניך עשה; {ס} ויאמר, הכהן, נקרבה הלים, אל-האלהים.
- 14,37 וישאל שאול, באלהים, הארד אחרי פלשתים, התתנם ביד ישראל; ולא ענהו, ביום ההוא.
- 14,38 ויאמר שאול--גשו הלים, כל פנות העם; ודעו וראו--במה קימה הפטאת הזאת, היום.
- 14,39 כי חיה-יהוה, המושיע את-ישראל--כי אם-ישנו וינתן בני, כי מות-ימות; ואין ענהו, מכל-העם.
- 14,40 ויאמר אל-כל-ישראל, אתם תהיו לעבר אסד, ואני וינתן בני, נהיה לעבר אסד; ויאמרו העם אל-שאול, הטוב בעיניך עשה. {ס}
- 14,41 ויאמר שאול, אל-יהוה אלהי ישראל--הבה תמים; וילכד ינתן ושאול, והעם יצאו.
- 14,42 ויאמר שאול--הפילו, ביני וביני וינתן בני; וילכד, ינתן.
- 14,43 ויאמר שאול אל-ינתן, הגידה לי מה עשית; ויגד-לו ינתן, ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר-בידי מעט דבש--הגני אמות. {ס}
- 14,44 ויאמר שאול, כה-יעשה אלהים וכה יוסף: כי-מות תמות, ינתן.
- 14,45 ויאמר העם אל-שאול, הינתן-ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל--חלילה חיה-יהוה אם-יפל משערת ראשו ארצה, כי-עם-אלהים עשה היום הזה; ויפדו העם את-ינתן, ולא-מת. {ס}
- 14,46 ויעל שאול, מאחרי פלשתים; ופלשתים, הלכו למקומם.
- 14,47 ושאול לכד המלוכה, על-ישראל; וילחם סביב בכל-איביו במוצב ובבני-עמון ובאדום ובמלכי צובה, ובפלשתים, ובכל אשר-יפגה, ירשיע.
- 14,48 ויעש חיל, ויך את-עמלק; ויצל את-ישראל, מיד שסוהו. {פ}
- 14,49 ויהיו בני שאול, ינתן וישוי ומלכישוע; ושם, שתי בנותיו--שם הבכירה מרב, ושם הקטנה מיכל.
- 14,50 ושם אשת שאול, אחינעם בת-אחימעץ; ושם שר-צבאו אביגר, בן-גר דוד שאול.
- 14,51 וקיש אבי-שאול וגר אבי-אבגר, בן-אביאל. {ס}
- 14,52 ותהי המלחמה תזקה על-פלשתים, כל ימי שאול; ורעה שאול כל-איש גבור, וכל-בן-חיל, ויאספהו, אליו. {פ}

1 Histoire pour Chabbath, Tome 1 (Binyamin Benhamou)

Les plus passionnantes histoires racontées par Binyamin Benhamou, enfin en livre !

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions